שער מאמרי רשב"י — פירוש על פרק שירה

פירוש על פרק שירה

פרק שירה:

אמר אמר שמואל רציתי לסמוך אל הנז' מאמר אחר נמצא בביאור פרק שירה וז"ל גמור בכל לבבך ובכל נפשך לדעת את דרכי כו' סימן שמי"ם אר"ץ מי"ם ל"ויתן ד"גים י"מים מ"עינות ש"רצים א"לים שמים מה הם אומרים השמים מספרים כבוד אל כו' וכל העוסק בפ' שירה זו זוכה ללמוד וללמד כו'. וזוכה לימות המשיח ולחיי העה"ב כו':

דע כי הנה כל הנבראים שבעה"ז יש על כל אחד מהם מלאך אחד ושוטר ושר עליו בשמים וזהו סוד מ"ש רז"ל אין עשב למטה שאין מזל עליו למעל' מכה בו ואומר לו גדל ועל ידי השר ההוא הממונה עליו נמשך החיות והשפע אל הנברא ההוא. והנה השר ההוא אינו יכול להשפיע בו עד שהוא יאמר לפני השי"ת השירה הראויה אליו כפי מקורו ועל ידי כן ישפיעו בו ואח"ך הוא ישפיע חיות ומזון אל הנברא ההוא ונמצא כי כל אותן השירות הנז' בפרק שירה הנז' הם מה שמשוררים השרים והמזלות העליונים הממונים על כל התחתונים. והנה מה שאמרו שם בפ' שירה כי כל האומר פרק זה בכל יום זוכה לכל כך המעלות הגדולות הנכתבות שם. הטעם הוא לפי שנודע כי בצלם אלהים עשה את האדם ולכן כמו שכל העליו' תלויים ונאחזים בשיעור קומתו ית' הנק' אדם העליון היושב על הכסא כן כל הנבראי' התחתו' שבעה"ז הם תלוים ונאחזים בשיעור קומת אדם התחתון וכולם מתברכין על ידו ולכן כשהאדם אומר בכל יום אותם השירות ויודע לכוון כל אלו הנבראים התחתונים איך נרמזים בו ונתלים באיבריו ויאמר אותן השירות הראויות לכל אחד ואחד הנה הוא גורם שפע ומזון (דף ס"ב ע"א) לכל הנבראים התחתונים כי כולם תלויין בו ולכן זוכה לכל המעלות ההם. ונבאר ענין שירה אחת מאתן השירות כדי שממנה תבין איך צודקת השירה ההיא עם הנברא הפרט ההוא הנה שם אמרו וז"ל כלבים מה הם אומרים בואו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני ה' עושנו. והענין הוא במה שהודעתיך כמו שיש הוי"ה דהיהין דב"ן בעולם העשיה שהיא כנגד הנקב' והוי"ה זו נקראת נפש הנקבה כך יש בקליפה בנקבה הטמאה אשר שם בחי' המיין נוקבין שלה והיא הנק' כל"ב שהוא בגמטריא ב"ן גם כן ונמצא כי הכלבים הם יונקים מן המיין נוקבין שבקליפו' העשיה המכוונת כנגד מיין נוקבין דקדושה וזהו סוד פסוק והכלבים (ד"ש דס"א ע"א) עזי נפש כי הם מבחינת העשיה הנקראת נפש שהיא הוי"ה דב"ן אלא שהם מבחינת הנפש של הקליפה העזה של העשיה וז"ש עזי נפש. האמנם נודע כי אפילו הקליפות ניזונים משפע הבורא ית' בסוד ומלכותו בכל משלה ונמצא כי אפי' הכלבי' שהם טמאים עכ"ז תחילת יניקת שפע שלהם הוא מן הויה דב"ן הנקרא נפש של עשיה דקדוש' ומשם נמשך אל נפש קליפה דעשיה הנקראת כלב עליון בסוד הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי ומשם נמשך אל הכלבי' התחתונים שבעה"ז ולכן שר הכלבים

אומר פסוק זה לפניו ית' ולכן כתיב נברכה לפני ה' עושנו ולא אמר בוראנו או יוצרנו כי אינן אלא מבחי' העשיה ולכן האומר פרק שירה יכוין כשיאמר לפני ה' עושנו כי זו הוי"ה היא בהיהי"ן העולה ב"ן שהיא נפש העשי"ה: